

Θεσ/νίκη, 6 Απριλίου 2015

Νέο Πανελλήνιο φαινόμενο:

Στροφή των Ελλήνων στην Ιατρική Βοήθεια

«Αυξήθηκαν κατά 35% οι αυτοκτονίες στην Ελλάδα» γράφουν οι εφημερίδες αλλά κανένας δεν εξηγεί ότι, όσο μπορούν να θεωρηθούν ως «αυτοκτονίες» οι 149 ζωές αθώνων επιβατών στο συντριβέν αεροπλάνο από τον δράστη συγκυβερνήτη στις Γαλλικές Άλπεις, άλλο τόσο μπορούν να θεωρηθούν «αυτοκτονίες» πολύ περισσότερων Ελλήνων «επιβατών» της επιβληθείσας κατασυντριβής μας από τους «παγκόσμιους Κυβερνήτες» του χρήματος, που αυτοί είναι και οι ασύλληπτοι ηθικοί αυτουργοί της αναγκαστικής «αυτοκτονίας» των Ελλήνων!

Έτσι και όσοι μπορούν να έχουν ακόμη «σώας τας φρένας» των στο «απέραντο τρελοκομείο» της Ελλάδος, κατά επίσημη ρήση ενός τέως, έβαλαν σε ενέργεια το δαιμόνιό τους και βρήκαν «διέξοδο στα αδιέξοδα» σκεπτόμενοι ως εξής περίπου:

«Χρήματα για να πληρώσω Ιδιωτική ασφάλιση για τα έκτακτα και απρόβλεπτα της ζωής και υγείας μου, δεν έχω. Στο Κρατικό και εφημερεύον Νοσοκομείο αν πάω δεν θα προλάβω να μπω μέσα, επειδή με προλαβαίνουν οι ευλογημένοι και πληθυνόμενοι Μετανάστες και Άστεγοι! Όμως και εκεί θα πληρώσω και μπορεί, αν καταφέρω να μπω, να επιστρέψω με χαμένο το μεροκάματο και ίσως με κάποια μεταδοτική, που δεν είχα. Αν πάω σε Ιδιωτική Κλινική, Διαγνωστικό Κέντρο, Εξειδικευμένο Ιατρείο κ.λπ θα με γδάρουν επιστημονικά και θα πεινάσω τον υπόλοιπο μήνα».

Από παρόμοιες, αν όχι επακριβώς, σκέψεις ο μέσος Έλληνας καταλήγει στο βολικό: «Δεν πάω πουθενά και ας πάσχω και πονώ. Αν χειροτερέψω και κινδυνεύσω, τότε και μόνον τότε, θα φέρω Γιατρό και εξεταστήρια στο σπίτι για έκτακτη βοήθεια και τότε θα πληρώσω, θέλω δεν θέλω, μπορώ δεν μπορώ, για να μην πηδήξω και εγώ από το μπαλκόνι»!!

Γνωρίζετε, μήπως, πόσα είναι αυτά τα εξ ανάγκης περιστατικά κλήσεων στο σπίτι, που τις νύχτες και τις αργίες χρεώνονται μέχρι και στο διπλάσιο;

Από μία Πανελλαδική έρευνά μας διαπιστώσαμε ότι κυμαίνονται περί το 20% των συνήθων μεταβάσεων ασθενών προς θεράποντες, με «απογειωτική» όμως ταχύτητα αύξησης των κλήσεων αντιθέτως, δηλαδή μεταβάσεων των θεραπόντων ακόμη και μηχανημάτων και τμημάτων Κλινικών και Διαγνωστικών Κέντρων και Εξειδικευμένων Ιατρείων «κατ'οίκον»!

Από μία άλλη έρευνά μας στο Διαδίκτυο και με αναζήτηση δια των λέξεων «Γιατρός κατ'οίκον» μετρήσαμε περί τις πενήντα (50) Επιχειρήσεις Ιδιωτών «Μεσολαβητών» αποστολής θεραπόντων «κατ'οίκον», με πολλαπλάσιες βέβαια τις μη προβλεπόμενες και «μουλωχτές». Αρα εδώ η «φλέβα» και η «πηγή»!

Αυτά τα στοιχεία μας έπεισαν ότι ο μέσος Έλληνας, εξ ανάγκης βέβαια αλλά και συνήθους «κουτοπονηρίας» του, ήδη «γδαίρνεται» και αποτελεί εκουσίως αντικείμενο εκμετάλλευσης της **αδήριτης ανάγκης** του να ζητήσει «κατ'οίκον» Ιατρική Βοήθεια, γενικά.

Αν και όταν θα αντιληφθεί το, άλλων καυτών φροντίδων και απασχολήσεων με τους ανιάτους, ανεξέταστους και αχόρταγους «Παγκόσμιους Δανειστές», δύστυχο επίσημο Κράτος μας την ταχύτητα «διολισθαίνουσα» φροντίδα υγείας πολιτών στα χέρια Ιδιωτών-«Διαμεσολαβητών», θα είναι πολύ αργά πλέον και το νεοελληνικό φαινόμενο αυτό δεν θα επιδέχεται θεραπεία, επειδή θα γίνει «θεσμός» -αν δεν είναι ήδη- το εμπόριο της υγείας και οι ακόρεστοι, γενικά, θα πάσχουν από κάθε είδους «υπερτροφία», κατά ευρύτερη ερμηνεία γνωμάτευσης του Ιπποκράτη, πατέρα της Ιατρικής.

Τι επιβάλλεται να γίνει λοιπόν και πως θα προληφθεί το νέο κάκιστο και επικίνδυνο φαινόμενο αυτό ώστε να προστατευθεί ο απροστάτευτος Έλληνας και η Οικονομία του από την εκμετάλλευση της έκτακτης σοβαρής ανάγκης ασθενούς, αλλά και της ανάγκης επιβίωσης του Επιστήμονα θεράποντα, όπου, ευφυώς και εμπορικώς, παρεμβάλλεται ο όποιος και κάθε ανεξέλεγκτος Ιδιώτης «προξενιτής» με τα 2/3 της αμοιβής που πληρώνει αναγκαστικά ο ασθενής και ο θεράπων συνήθως παίρνει το υπόλοιπο 1/3;

Η νόμιμη, ορθή και άμεσα επιβεβλημένη λύση στο νέο φαινόμενο αυτό, λέγεται και είναι **«Παροχή Ιατρικής Βοήθειας ασφαλιστικού Κλάδου 18 Γενικών Ασφαλίσεων»** όπως την πρόβλεψε και την επέβαλε στα Κράτη μέλη το Ευρωπαϊκό Δίκαιο με τις, υποχρεωτικές και για την Ελλάδα, Κοινοτικές Οδηγίες 73/239/ΕΟΚ, 84/641/ΕΟΚ, 92/49/ΕΟΚ και όλων ήδη τροποποιηθέντων με την γενική οδηγία για την «Φερεγγυότητα II» με ισχύ της από 1-1-2016, εξ αναβολής, ενώ όλες ενσωματώθηκαν στο εθνικό μας δίκαιο και ισχύουν με τις διατάξεις των άρθρων 1,13,13α,17γ κ.λπ του «χιλιοτροποποιημένου» Ν.Δ. 400/70, που και αυτό χρήζει ριζικής αναμόρφωσης, όχι επειδή είναι «χουντικό» του έτους 1970 και φέρει, επί μισό σχεδόν αιώνα «πλέριας Δημοκρατίας», το όνομα του τελευταίου βασιλιά των Ελλήνων Κωνσταντίνου, αλλά επειδή ξεπεράσθηκε εκ των πραγμάτων και προ πολλού χρόνου μάλιστα.

Τι είναι η Ιατρική Βοήθεια Κλάδου 18 και πως λειτουργεί

Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 άρθρου 1 Ν.Δ. 400/70 «Κατά την έννοια του παρόντος «ασφάλιση» θεωρείται η πρωτασφάλιση, συμπεριλαμβανομένης και της δραστηριότητας **βοήθειας**. Όπου στο παρόν Ν.Δ. γίνεται λόγος για «ασφαλιστική Επιχείρηση» ή «ασφαλιστική Εταιρία» **νοείται και η Επιχείρηση ή Εταιρία που ασκεί δραστηριότητα βοήθειας**»!!

Ο νόμος τα ορίζει αυτά και συνεπώς όποιος παρέχει στην Ελλάδα υπηρεσίες βοήθειας υποχρεωτικά οφείλει να είναι Ανώνυμη Ασφαλιστική Επιχείρηση, διαφορετικά τον συλλαμβάνει ως παραβάτη κάθε αρμόδιος φύλακας και τηρητής του νόμου. Κατά θεωρία βέβαια, διότι «όποιος έχει το πάνω χέρι, έχει και το μαχαίρι», άλλοτε κοφτερό και άλλοτε σκουριασμένο.

...η συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Στο άρθρο 13^α Ν.Δ. 400/70 αναφέρονται τα εξής:

«1. Ο κλάδος Βοήθειας περιλαμβάνει **την βοήθεια που παρέχεται σε πρόσωπα, τα οποία περιέρχονται σε δυσχερή θέση, είτε κατά την διάρκεια μετακινήσεων ή απουσίας από την κατοικία ή από τον τόπο της μόνιμης διαμονής τους, είτε υπό άλλες περιστάσεις ανεξάρτητα από μετακίνηση ή απουσία. Δεν περιλαμβάνει τις υπηρεσίες συντήρησης ή διατήρησης, την εξυπηρέτηση μετά την πώληση (ακατανόητο αυτό), καθώς και την υπό μορφή μεσολάβησης απλή υπόδειξη ή παροχή συνδρομής**» (επίσης ακατανόητο στα ελληνικά δεδομένα).

«2. Η Βοήθεια συνίσταται στην ανάληψη, έναντι προηγούμενης **καταβολής ασφαλιστρού, της υποχρέωσης για άμεση παροχή βοήθειας στον δικαιούχο, όταν αυτός περιέρχεται σε δυσχερή θέση λόγω τυχαίου γεγονότος, στις περιπτώσεις και με τους όρους που προβλέπει η (ασφαλιστική) σύμβαση**».

«3. Η Βοήθεια μπορεί να παρέχεται σε χρήμα ή σε είδος. Οι παροχές σε είδος μπορούν να συνίστανται και στην **χρησιμοποίηση του προσωπικού ή υλικού που ανήκουν στην Επιχείρηση που παρέχει την βοήθεια**».

Συνεπώς η παροχή βοήθειας σε πρόσωπα που περιέρχονται σε δυσχερή θέση, **είναι ασφαλιστική μόνον δραστηριότητα** και αυτός που την παρέχει υποχρεούται να διαθέτει δικό του ποιοτικό εξοπλισμό και μέσα, όπως και δικό του προσωπικό με ειδικά προσόντα, **«συμπεριλαμβανομένου και του Ιατρικού»**, όπως ορίζει η παρ. 1 άρθρου 17γ Ν.Δ. 400/70.

Και βέβαια ως πρώτη παροχή βοήθειας, σε πρόσωπα που περιέρχονται σε δυσχερή θέση δεν είναι και δεν νοείται η γνωστή, στην Ελλάδα μόνον, «Οδική Βοήθεια» σε οχήματα (που δεν είναι από μόνη της ασφαλιστικός κλάδος αλλά υποκλάδος και τμήμα της όλης Βοήθειας), είναι η **Ιατρική Βοήθεια** και την οποία μπορεί να την παρέχει μόνον Ανώνυμη Ασφαλιστική Εταιρία, που έχει άδεια του **Κλάδου 18 Βοήθεια**.

Αν κάποιος νομοταγής και υπεύθυνος, έναντι του εαυτού του, ζητήσει επίδειξη της άδειας ασκήσεως της ασφαλιστικής δραστηριότητας αυτής και μάλιστα ως «Αυτόνομης Πανελλαδικής», δεν θα πιστεύει ούτε στα μάτια του και ούτε στα αυτιά του, επειδή σε όλη την Ελλάδα **μόνον μία (1)** κατέχει την άδεια αυτή και μάλιστα με έδρα της την Θεσσαλονίκη και ομώνυμη επωνυμία της!

Κατά συνέπεια και η διαμεσολάβηση στην προώθηση και πώληση της Βοήθειας μπορεί να γίνεται μόνον από αδειούχους Διαμεσολαβητές Ασφαλίσεων για λογαριασμό μόνον εκείνων των Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων, που έχουν όμως **διαφορετικών κατηγοριών άδεια**, ανάλογα με τις επενδύσεις, δυνατότητες, μέσα και προσωπικό δικό τους ή «μικτό», δηλαδή και «δανεικό» από άλλους και τρίτους, όπως και ανάλογα με την υποχρεωτικότητα της πανελληνίας κάλυψης και προσφοράς υπηρεσιών τους (Πανελλαδικές) ή κατ'επιλογήν τους μέρους της Ελλάδος (Τοπικές) οπότε, αν δεν έχουν δικό τους προσωπικό και δεν καλύπτουν υποχρεωτικά όλη την Ελλάδα, προϋπόθεση που απαιτεί σοβαρά κεφάλαια επενδύσεων στην Ελλάδα και εκατοντάδες θέσεις μισθωτικής απασχόλησης εξειδικευμένου και ελεγχόμενου για τα προσόντα του προσωπικού, τότε δεν μπορούν να κατέχουν κρατική άδεια ούτε ως Αυτόνομες και ούτε ως Πανελλαδικές, έστω και αν κατέχουν την άδεια Κλάδου 18, που προβλέπει η Κοινοτική Νομοθεσία.

«Θολά και μπερδεμένα» είναι και αυτά, θα σκεφθείτε εύλογα, αφού φαίνεται ότι δεν είναι ούτε τυχαία και ούτε ξεκάθαρα ώστε να μπορεί από μόνος του και με ευχέρεια να διακρίνει ο Έλληνας πολίτης και καταναλωτής το «άσπρο από το μαύρο». Δηλαδή να διακρίνει και να επιλέγει την υπεύθυνη, ποιοτική και εγγυημένη ασφαλιστική δραστηριότητα Βοήθειας από άλλες και ειδικά εκείνες τις ανεύθυνες και ανεξέλεγκτες μη ασφαλιστικές δραστηριότητες ευφυών Ιδιωτών Επιχειρηματιών, που εισέρχονται στον ασφαλιστικό χώρο και καταληλατούν παράνομα ή και νομιμοφανώς «ασφαλιστική ύλη» τού, εκ της φύσεως και νομοθετημένης αποστολής ως «έντονου κοινωνικού και οικονομικού» χαρακτήρα, Θεσμού και Επιστημής των Ασφαλίσεων, που φαίνεται ότι αυτά είναι «αδιανόητα» στην Ελλάδα, για να έχουν θέση τα «παρά-Διανοημένα» Μνημόνια και οι Δανειστές-Ρυθμιστές της.

Από τα παραπάνω, καθόλου τυχαία και πολυπερίπλοκα, κρατήστε μόνον την ουσία και η οποία λέγει ότι **την Ιατρική Βοήθεια κλάδου 18**, όπως την προσδιορίζει το Κοινοτικό Δίκαιο, **δεν επιτρέπεται να την παρέχει κανένας άλλος τρίτος και άσχετος**, που δεν είναι ελεγχόμενη και με φερεγγυότητα Ασφαλιστική Επιχείρηση.

Στην καθημερινή πράξη όμως, αυτοί **οι τρίτοι και άσχετοι**, και με δεδομένο ότι απαγορεύεται η διαφήμιση Ιατρικών Υπηρεσιών από Γιατρούς, **δέχονται τηλεφωνήματα έκτακτης ανάγκης** αποστολής «Γιατρού και υλικού στο σπίτι», αν και όταν **ένα πρόσωπο «περιέλθει σε δυσχερή θέση»** (άρα προβλεπόμενη από τον νόμο ασφαλιστική μόνον δραστηριότητα) με τόσο μάλιστα κόστος για **μία επίσκεψη, όσο θα κόστιζε ένα ετήσιο ασφαλιστήριο απεριόριστων αποστολών Γιατρού!!**

Βλέπουμε λοιπόν ότι, από άγνοια και κακή, μέχρι παραπλανητική, ενημέρωση των Ελλήνων πολιτών, καταστρατηγείται εδώ η έννοια του κοινωνικού και οικονομικού χαρακτήρα των Ιδιωτικών ασφαλίσεων, που στην πραγματικότητα είναι ένα μεγάλο κοινό ταμείο, όπου εισφέρουν πολλοί για να πάρουν λίγοι «όταν πρέπει και όσο πρέπει», όπως δίδαξε ο Αριστοτέλης για την «μέθοδο» στην λήψη και στην δόση των Ιδιωτικών συναλλαγών, αλλά και επιπλέον περιέρχεται η έκτακτη ανάγκη υγειονομικής φροντίδας των Ελλήνων στα χέρια επιτηδίων Ιδιωτών, που εκμεταλλευόμενοι την δυσχερή θέση προσώπων, κερδοσκοπούν «μεσολαβούντες» μεταξύ εχόντων ανάγκη Ιατρικής Βοήθειας και Θεραπόντων Επιστημόνων, προφανώς αυθαίρετα και ανεξέλεγκτα, σε πλήρη αντίθεση με το νόμιμο, εγγυημένο και ελεγχόμενο συνεχώς της Ασφαλιστικής Ιατρικής Βοήθειας.

Άδικα, συνεπώς, υπάρχουν και «φωνάζουν» οι ισχύοντες εθνικοί νόμοι και το Ευρωπαϊκό Δίκαιο «περί ελέγχου και του Ιατρικού Προσωπικού», που χρησιμοποιούν οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις κλάδου 18 Βοήθειας (άρθρο 17γ Ν.Δ 400/70) και «περί ελέγχου του προσωπικού και υλικού που χρησιμοποιούν άμεσα και έμμεσα, συμπεριλαμβανομένων και των **επαγγελματικών προσόντων των Ιατρικών Ομάδων και της ποιότητας του εξοπλισμού που διαθέτουν προς εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους στο πλαίσιο αυτού του κλάδου**», δηλαδή του **ασφαλιστικού μόνον κλάδου 18 Βοήθεια**, (άρθρο 6 παρ. 3 Οδηγίας 92/49/ΕΟΚ). Για έλεγχο επαγγελματικών προσόντων **Ιατρικών Ομάδων και της ποιότητας του εξοπλισμού που διαθέτουν** οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις Κλάδου 18 Βοήθεια, ομιλεί, γράφει και αναφέρει η ισχύουσα νομοθεσία και η οποία, σε λίγες ευτυχώς περιπτώσεις, φαίνεται να ενοχλεί πρώτα τοπικούς Ιατρικούς Συλλόγους ή άλλους «εξουσιαστές», που θέλουν να αποστερούν το νόμιμο δικαίωμα να διαθέτουν οι Ασφαλιστικές Επιχειρήσεις Ομάδες Ιατρών, **όλων των Ειδικοτήτων και ποιοτικό εξοπλισμό**, για την παροχή Ιατρικής Βοήθειας στον Έλληνα πολίτη ώστε να μπορεί να

έχει, αν και όταν «περιέλθει σε δυσχερή θέση», όχι μόνον φθηνή και ελάχιστου κόστους Ιατρική Βοήθεια, αλλά και ηλεγμένων επαγγελματικών προσόντων και ποιοτικού υλικού αρμοδίως, αφού με την υγεία και ζωή μας κανένας απολύτως δεν επιτρέπεται ούτε να παρανομεί και ούτε να κερδοσκοπεί. Ούτε όμως να «άγεται και να φέρεται» ο Επιστήμονας θεραπέων από κάθε επιτήδριο ιδιώτη, όπως συμβαίνει.

Πόσες και ποιες άραγε άλλες διατάξεις θα ήθελαν όλοι οι εμπλεκόμενοι στο πρώτιστο θέμα της υγείας και ζωής των Ελλήνων για να κατανοήσουν ότι ο Κοινοτικός και Εθνικός Νομοθέτης **πρόβλεψε και θέσπισε** το νομοθετικό πλαίσιο τρόπου ασκήσεως και λειτουργίας της πολύτιμης και σωτήριας για όλους Βοήθειας, που συμπεριλαμβάνει όχι μόνον την Ιατρική και την Τουριστική, αλλά και την Οδική ή Τεχνική, ως υποκλάδους της και η οποία είναι, στο σύνολό της, ο νεότερος ασφαλιστικός κλάδος Γενικών Ασφαλίσεων της Ευρώπης; Και είναι, μήπως, τόσο πανίσχυρα και ανίκητα τα συμφέροντα ώστε να καταπνίγεται, μόνον στην δύστυχη Ελλάδα, ο νεότερος και σωτήριος ασφαλιστικός κλάδος της Ιατρικής Βοήθειας;

Πέραν της τήρησης και εφαρμογής της ισχύουσας νομοθεσίας δεν είναι δυνατόν και ούτε επιτρέπεται να απαιτούμε από την σημερινή Εποπτεύουσα Αρχή (Τράπεζα της Ελλάδος) ή από άλλες Αρχές, την ενημέρωση και διάδοση των ωφελημάτων του θεσμού των Ιδιωτικών Ασφαλίσεων, ιδιαίτερα μάλιστα στο όλως ευαίσθητο κοινωνικο-οικονομικό θέμα της Ιατρικής Φροντίδας και Νοσηλείας των Ελλήνων πολιτών, όπου το κράτος και η κοινωνική του ασφάλιση αδυνατούν και πάσχουν.

Αυτό είναι έργο και αποστολή των Ασφαλιστών, κάθε ιδιότητας, όπως και των οργανώσεών τους. Κάποτε και σε επίσης πολύ δύσκολες, από κάθε πλευράς, εποχές οι τότε Ασφαλιστές ήταν οι Καθοδηγητές και Προστάτες της Κοινωνίας και Οικονομίας των Ελλήνων και της Πατρίδας γενικότερα.

Ήταν αυτοί που έχαιραν τέτοιας και τόσης εκτίμησης και εμπιστοσύνης στην όλη Ελληνική Κοινωνία, ειδικά στην Επαρχία, ώστε **ο λόγος τους μόνον**, ήταν αποδεκτός και αρκούσε. Έπειθε και ήταν σεβαστός ως αξιόπιστος και έντιμος.

Τα «φιλά γράμματα» των ασφαλιστηρίων, που ακολουθούσαν, κανένας δεν τα πρόσεχε και ούτε τον ενδιέφεραν.

Αυτήν την ποιότητα, κύρος και προσωπικότητα, του έντιμου και αξιόπιστου Ασφαλιστή προσπαθεί με μία σειρά διατάξεων και μέτρων, να επιβάλει στην Ελληνική Κοινωνία η Τράπεζα της Ελλάδος, ως Εποπτεύουσα Αρχή των Ιδιωτικών Ασφαλίσεων.

Αν τηρηθούν και εφαρμοσθούν, κατά γράμμα και το ταχύτερο δυνατόν, τότε συμφέρον και ωφέλεια θα έχουν πρώτα οι ίδιοι επαγγελματίες Ασφαλιστές και μετά η Κοινωνία, αλλά και η δύστυχη και αθεράπευτη Οικονομία μας. Οι Δανειστές και «Ρυθμιστές-Συγκυβερνήτες» των όποιων Άλπεων και Λεσχών τους, δεν μπορούν να «ρυθμίσουν» την βάση των πολιτών, αλλά μόνον την εκ των προτέρων καταδικασμένη σε πλήρη υποταγή όποια Κυβέρνησή μας και τους δοτούς των.

Ας έρθουν λοιπόν στο ύψος των σημερινών περιστάσεων οι Έλληνες Ασφαλιστές και ας βοηθήσουν την σημερινή πάσχουσα κοινωνία μας, **με ενημέρωση και συμβουλές**, προς κάθε γνωστό και πελάτη τους για τις παροχές και ωφέλειές τους από τον πλέον ευαίσθητο και χρήσιμο σήμερα κλάδο **της Ιατρικής Βοήθειας**, που είναι παντελώς άγνωστος και καταληλατείται η ασφαλιστική ύλη του από ευφυείς εμπόρους κάθε είδους.

Ο μέσος Έλληνας σήμερα έχει ανάγκη διαφώτισης και προστασίας του από εκμεταλλευτές και κερδοσκόπους της «δυσχερούς του θέσης», που προβλέπει και ορίζει το άρθρο 13^α Ν.Δ 400/70 για την άσκηση του κλάδου Βοήθειας.

Ο Έλληνας Ασφαλιστής, κάθε ιδιότητάς του, μπορεί μόνον με τον έντιμο λόγο του, να γίνει ο σωτήρας τού κάθε Έλληνα, χωρίς να ζημιωθεί ούτε ο ίδιος και ούτε η Ασφαλιστική του Εταιρία. Είναι δυνατά αυτά, αν όλοι σκεφθούμε και ενεργήσουμε μόνον Ελληνικά ως εξής:

Αν, κάθε επαγγελματίας Ασφαλιστής, μετά την ενημέρωση κάθε Έλληνα πελάτη και γνωστού του για τα οφέλη και την προστασία που παρέχει η Ιατρική Βοήθεια, παίρνει την ειλικρινή -ίσως- απάντηση ότι (ο υποψήφιος) δεν έχει να πληρώσει τώρα ούτε το κόστος μίας Ιατρικής επίσκεψης για ασφάλιστρα ετήσιας κάλυψης, τότε -και εδώ η ανύψωση και το μεγαλείο του Ασφαλιστή-Διαμεσολαβητή-, **δεν αφήνει τον Έλληνα στην τύχη και δυστυχία του!**

Υπόσχεται, με τον λόγο τιμής του, ότι τον θεωρεί ήδη **προασφαλισμένο για Ιατρική Βοήθεια με ανοιχτή ημερομηνία έναρξης της ασφάλισής του και με προσυμφωνημένα ασφάλιστρα, αν και όταν το ζητήσει ο ίδιος ο προασφαλισμένος με τηλεφωνική αίτησή του και σε ιδιαίτερα «δύσκολες ώρες», στο τηλέφωνο της Εταιρίας που συνεργάζεται, για αναγγελία και αναφορά τού ονόματος αυτού που τον προασφάλισε.**

Να είναι βέβαιος (ο προ-ασφαλιστής Επαγγελματίας) ότι ο προ-ασφαλιζόμενος, χωρίς να πληρώσει και να υπογράψει, όχι μόνον δεν θα αναζητήσει από άλλον και αλλού, άσχετο και τρίτο, «αποστολή Γιατρού στο σπίτι του», αλλά από την γνωστή ελληνική και περιέργεια περί τήρησης του λόγου τιμής, ένα μεγάλο ποσοστό θα του τηλεφωνήσει ακόμη και αν δεν έχει κατεπείγουσα ανάγκη Γιατρού! Απλά και μόνον για να βεβαιωθεί για την τήρηση του «λόγου τιμής», που σήμερα δυστυχώς είναι σπάνιο είδος και πάντα πολυσυζητείται κοινωνικά.

Ήρθε λοιπόν η ώρα να αναβαθμισθεί ο Επαγγελματίας Ασφαλιστής και να γίνει σεβαστός και διακεκριμένος στην ελληνική Κοινωνία. Ακριβώς επειδή η υγεία και η ζωή είναι πολύτιμα και σεβαστά αγαθά για όλους μας.

Το «σύστημα» είναι δοκιμασμένο και πολλαπλά ωφέλιμο. Σώζει ανθρώπινες ζωές, φθηνά και οικονομικά, αλλά κυρίως «κάνει ασφαλιστικές πωλήσεις», που με κανέναν άλλον τρόπο δεν πετυχαίνονται σήμερα. Βοηθά και στηρίζει την κοινωνία και την οικονομία Πανελλαδικά και αναδεικνύει τον απαξιωμένο Ασφαλιστή ως Αξιόπιστο και Διακεκριμένο Κοινωνικό Παράγοντα, όπου και η θέση του.

Η Ελλάδα και Πατρίδα έχει άμεση ανάγκη της βοήθειάς του, για να βοηθηθεί και ο ίδιος. «Ίτε παίδες Ελλήνων» Ασφαλιστές. Ιδού πεδίο δράσης και προσφοράς σας, υπέρ της χειμαζόμενης και ενδεούς Κοινωνίας των Ελλήνων!